

РАДНІЦА

штодзенная, грамадзкая, палітычная і літаратурная газэта

АДРЕС РЕДАКЦЫІ І КАНТОРЫ

Вільня, Вострабрамская № 4, „Hotel Szlachecki“
пак. № 2.
Рэдакцыя адчынена што дня, апрача сьвят, ад 11
да 1 і ад 5 да 7 гадз.

Цана нумару 20 марак.

Па дніска на 1 мес. 400 марак.
З перасылкай 1 „ 500 „
За граніцай ў два разы даражэй.

ЦАНА АБВЕСТАК:

За адзін радок звычайнага друку на 1 стр.—60 м.
у тэксьце 75 м.
за тэкстам 40 м.
Для шукаючых працы на 10 прац. таней.

Беларусы! Усе на выбары, як адзін! Усе на абарону Бацькаўшчыны!

Беларускі Народзе!

Вільня 24 сьнежня.

Шмат гадоў цягнецца твая цяжкая нядоля!
Многа здзеку, уціску, гора і пакуты перанёс ты, Беларускі Народзе!

Вайна і Маскоўцы зьнішчылі тваю гападарку; аднялі ад цябе лепшых сыноў, надругаліся над тваёй Верай, голага і босага, ледзьве жывога, прывязлі цябе ў родную зямельку, у родную хату, на мейсца твае старога сялібы, гдзе ты знайшоў замест поля — воўчыя ямыны, акопы і калючы дроты.

І вось цяпер, калі частка тваёй зямліцы, дзякуючы братам — палякам, асвабодзілася з пад гнёту Маскоўцаў, настаў час адбудовы твайго жыцця, у гэты аднаведны і гістарычны момант твае сялянскія прадстаўнікі, сабраўшыся 11—12 сьнежня ў г. Вільні на з'езд усе, як адзін чалавек, згадзіліся і 1) Моцна і шчыра стаяць на грунце аб'яднаньня ўсіх беларусаў з народам польскім, прызнаньня дзяржаўнасьці польскай па прычыне аўтаномнай злучнасьці. 2) Прыняць учасьце і распаўсюджваць сярод усяго беларускага народу ў выбарах да Сойму Сярэдняе Літвы і Варшаўскага Рэчыпаспалітай Польскай, 3) Дамагацца ўсімі сіламі да злучэньня адарванай частцы Беларусі аднавай на Рыскаму трактату Маскоўскім камуністам. 4) Кляцца ўсім цёмным асоб, якія сеюць разлад сярод беларускага народу, прыкрываючыся яго імем і праводзячы камуністычную агітацыю, а так сама асобаў, выступаючых ад імя ўраду Ластоўскага, знаходзячыся ў Коўне і абсалютна нічога ня маючага супольнага з беларускім народам.

Дык вось, Беларускі Народзе! Клічам з шчырым сэрцам споўніць гэтыя паставы, якія дадуць табе многапакутны народзе, правы на лепшае жыццё, на абарону ад маскоўскіх наездчыкаў, ад усялякіх безадказных людзей, якія прыкрываючыся беларускім імем, прыхоўваюць да цябе з пекнымі лёзунгамі, дакляраюць зямлю, волю, хлеб, шчасьце, даюць усялякія прыемныя абяцанкі, ашукваюць і самі, набіўшы кішэні нямецкімі маркамі, уцякаюць за граніцу ў Берлін, у Коўну, адкуль зноў прысылаюць да цябе сваіх агентаў, каб баламуціць і зьбіць з пэўнага шляху тваіх сыноў.

На вер, Беларускі Народзе, самазваным урадам, іх прыхільнікам і агентам!

На вер усялякім ашуканцам, якія будуць намаўляць цябе не надаваць свайго голасу ў Віленскі Сойм.

Наадварот, галасуй, як адзін галасуй за пэўных людзей, якія будуць стаяць за твае правы, за родную зямельку!

Галасуй дзеля тэго, каб увесць сьвет чуў, чаго хоча беларускі народ, з кім ён ідзе і на каго спадзяецца!

Галасуй! На вер сваім ворагам, хаця яны і закрываюцца нацыянальным імем беларуса, але за каркам іх стаяць твае ворагі — большавікі, маскоўцы і немцы і іх прыхільнікі.

Ідзі — нясі свой голас у выбаровыя ўрны. Хай у Віленскім Сойме твае прадстаўнікі бароняць беларускую справу і Беларускі Народ!

Галасуй Беларускі Народзе за свае беларускія спіскі, і ты знайдзеш лепшае жыццё, знайдзеш свае правы на лепшую долю!

Цэнтральны Беларускі Выбарны Камітэт.

Хто за лепшую будучыну Беларусі. Хто за лепшую долю селянскага люду-галасуйце у Віленскі Сойм!

Каму ня ведама, што большавікіне шкадуць грошаў, дзеля загранічнай агітацыі. Цэлыя сотні, а мо і тысячы большавіцкіх агентаў выдуць самую тонкую, ледзьве прыкметную агітацыю — у вагонах, у рэстаранах, цукернях — гдзе толькі збіраюцца людзі — ускды тырчаць па гадзінам большавіцкія шпегі, заводзяць асыярожную гутарку, пачынаюць хваліць парадкі ў Савецкай Беларусі, кажуць, што там і школы беларускія існуюць і таргоўля свабодная, і дастаць усё можна... Адным словам жыццё там такое, якога у нас ніколі ня было і ня будзе...

Гэтак пяюць большавіцкія агенты, і ўдаўляюць душы людзей... Але тыя беларусы, якія добра ведаюць большавіцкі „рай“ у Савецкай Беларусі, нашы партызаны і ўцёкачы з Меншчыны і Слуцчыны сьведчаць аб тым, што робіцца з нашымі братамі, якія здзекі і гвалты, якія мучэньня перажываюць яны ў склепах чразвычайна, у вастрогах... Як нішчыцца ўсё потам і кроўю здабытае, як чакаюць людзі збаўленьня, чакаюць што хтось прыйдзе і выратуе ўсіх з цяжкай няволі, прыйдзе і здыме з іх большавіцкіх кайданы...

Аб усім гэтым сьведчыў і на на зьездзе прадстаўнікоў Заходняй Беларусі толькі што прыхаўшы з Савецкага „раю“ чалавек.

І вось цяпер, калі хто кажа, што ў нас кепскае жыццё, бо занылі нейкую беларускую школу, ці пасадзілі кагось у вастрог, ці выбары ў Сойм ні бы то „не свабодныя“, калі хто кажа, што ня трэба беларусам ісьці на выбары ў Віленскі Сойм, ня трэба выявіць волю народа, і сьведчыць прад усім сьветам аб сваіх жалях і патрэбах — дык ужо лёгка прызнаць, хто стаіць за каркам прамоўцы, хто падшэптывае гэтыя выразы...

ТЭЛЕГРАМЫ.

З Варшавы.
ВАРШАВА 23.XII (А. В.) На ўчарашнім пасяджэньні Рады Міністраў

ў Бэльвэдэру, пад правадырствам Начальніка Паліцыі была паміж іншым гутарка аб выбарах на Віленшчыне;

Другі раз Рада Міністраў зьбіраецца 2 студня.

— 23.XII (А. В.) Міністр загранічных спраў выязджае на сьвята ў вотапуск на некалькі дзён.

— 23.XII (А. В.) Польска-Гданская Камісія прыйшла да згоды па ўсіх пунктах у справе польска-гданскага ўкладу. Сягодня маюць акончыць перагаворы.

— 23.XII (А. В.) Старшыня французкай місіі ген. Дэюпонт у канцы сьнежня ад'едзе з Варшавы.

— 23.XII (А. В.) Большавіцкі пасаол Карахан перад сваім выездам ў Маскву, зрабіў візіт міністру Скірмунту.

— 23.XII (А. В.) Учора было падсуджаньне міжду міністарскага камітэту, пад правадырствам Філіповіча. Гаманілі аб рэалізацыі рыжскага трактату.

3 Пазнані.

ПАЗНАНЬ 23.XII (А. В.) 27 сьнежня да Пазнані прыедзе Начальнік Паліцыі, з мэтай ўзяць удзел у сьветкаванні гадаўшчыны Велька-Польскага паўстаньня.

3 Саўдэніі.

ХАРКАЎ 23.XII (А. В.) Ад 17 сьнежня ў Харкаве цягнуцца перагаворы з прадстаўніком Літвы аб дадатковай украінска літоўскай умове.

ВАШЫНГТОН, 23.XII (А. В.) У Вашынгтон вярнуўся сябра місіі Гоовера п. Гоодрых, які быў дэлегаваны ў Маскоўшчыну. Гоодрых падаў Гардунгу рапарт, гдзе ён кажа, што Маскоўшчына хутка збліжаецца да капіталістычнага ўстрою. Гоодрых зноў вернецца ў Маскоўшчыну, каб сабраць Амэрыцы патрэбныя ёй інфармацыі.

Навакола выбароу у Сойм.

На паўночнай частцы Сьвянцянскага павяту, літоўцы-жыхары рыхтуюцца да выбараў ў Сойм.

КАРЭСПАДЭНЦЫЯ.

З Дэнісенскага павяту

(ад нашага карэспандэнта).

Працуючы па адкрыці школ ў Дэнісенскім павеце мне здарылася прыняць шмат труднасьцяў. Перш-наперш прыйшлося адчыніць школы на беларускай

Хто ня хоча кайданоу Маскоўшчыны галасуй за-Беларускі спісак у Сойм!

мове, які існавалі ў прошлым годзе і ў якіх засталіся беларускія падручнікі. Калі прыехалі на вёскі польскія вучыццалі, каб распацаць навуку, то адбыўся ў гэтай справе сход, на якім бацькі згадзіліся, а так сама прасілі каб апроч польскай мовы выкладаць дзецям беларускую ці рускую. Бо зразу толькі на польскай мове іх дзецям вучыцца цяжка, а галоўнае тое, што адбіраць сваю родную мову і асьвету—цяжка сэрцу. Бачыўшы такое жаданьне сялян ня можна было стрымацца і пачалася самая энэргічная праца каб не заставіць жаданьне бацькоў і іх дзяцей без ніякага рэзультату.

Пасьля таго як я быў выбраны ад сялянства кляпаніцца адчыніць школу, то па сходах гаварылі куды трэба звярнуцца і што рабіць, каб урад дазволіў пачаць навуку, паахародна з польскім вучыцелем ці устаіць дзеля гэтага; вучаровую зьмену.

Дзеля гэтай справы без ўсялякіх затрыманняў, паехаў да п. інспэктара пачатковых школ прасіць яго дазволіць адчыніць такую і памагчы ў гэтай справе, бо пара ідзе, і дзеці хочуць ісьці ў школу і вучыцца. Падаўшы паданьне ад сялян каб разрашылі вучыць пабеларуску, была атрымана такая рэзалюцыя, што можна вучыць некалькі гадзін у тыдзень. Сяляне пачуўшы такую адмову ня былі здволены гэтым, і рапшылі ізноў пасьля да інспэктара і прасіць дазволіць вучыцца іх дзецям колькі яны хочуць. Так прыйшлося ездзіць пакуль не атрымаў нарэшце тое, што можна выкладаць прыватна навуку на якой хочуць мове. Цяпер шмат гдзе ідзець навука ў павеці і дзеці вучацца на беларускай і польскай мовах.

Праца ўнік.

Хроніка.

Начальнік Панства выбаршчык.

Начальнік Панства Язэп Пільсудскі, як грамадзянін Віленшчыны, звярнуўся ў выбарнае бюро і быў запісан п. іспісак пад № 1250. Свой голас п. Пільсудскі будзе падаваць у унівэрсуцэце. Цікава, за які спісак будзе галасаваць Правадэр Польшчы.

Асьвяшчэньне памяшчэньня Рэдакцыі.

21 Сьнежня ў рэдакцыю „Раніцы“ былі запрошаны вядомыя беларускія дзеячы: сьвядз. Пятроўскі і сьвяшчэньнік айцец Міхаіл Кушнэў, Кс. Пятроўскі прачытаў малітву і асьвяціў памяшчэньне рэдакцыі і канторы. Потым сьвяшчэньнік айцец Міхаіл адслужыў малебен, прад пачалам каторага з’явіўся да прысутных з прамовай, у якой паміж іншым, указаў, што добрае дзеля, якое закладаецца дзеля карысьці свайго народу заўсёды павінна даць добрыя плоды.

Закончыў айцец Міхаіл пажаданьнем усяго найлепшага для Беларускай справы і пасьля акрапіў св. вадой памяшчэньне.

На малебене апроч рэдактара і супрацоўнікаў газеты „Раніца“ былі прысутны: П. Аляксюк, рэдактар газеты „Jednaść“ п. Шышкоў, п. Пупка, служачыя п. к. „Краёвай Сувязі“, супрацоўнікі газет „Jednaść“ і „Родная Страха“, прадстаўнікі ад зьялёнадубіў і залежнадарожнікаў.

Навіны ў тры радкі.

Чычэрын выдаў новую ноту да фінляндскага ўраду. У гэтай ноте ён пагражае Фінляндыі.

Савецкая Расея заклікала ў немцаў 300.000 карабінаў. Частка іх знаходзіцца ўжо ў Швэцыі і хутка будзе адпраўлена ў Расею.

На варшаўскай гельдзе закардонная валюта значна зьніжаецца. Дзень, напрыклад, 21 сьнежня каштаваў 2,880 п. мар.

Сакрэтэрыят Лігі Народаў паведаміў міністэрства спраў загранічных, што чэшскі ўрад дакляраваў даць мільён чэшскіх каронаў на барацьбу з эпідэміяй у Польшчы.

Паміж Нямеччынай і Югаславіяй зроблена тарговая ўмова.

Украінска-нямецкія гандлёвыя перамовы зьбіжжаюцца да канца.

У Варшаве міністэрства працы дазволіла перад Калядзі трымаць крамы адчыненымі да 9 гадзін вечара.

Толькі адна ночка.

(абразок)

Цягнецца лес сьцяною па бакох шляху, а ў небе высокім зоркі гараць. Сьнег роўна ляжыць высокі пуўхны, так хочаца кінуцца ў яго і патапіцца ў ім, але, не, барані Божа, мне трэба сьпяшацца і я шпарка іду шляхам далей. Сэрца моцна калюцца ў грудзях, я саўсім змарыўся, ісьці цяжка далей.

Божа, Божа, што будзе? Я спазьнюся. Жаль сьпінену грудзі, сэрца перастала біцца, і вочы азіў чырвоны агонь. Паміраю! мігнула душа, і я прачыўся. Гдзе я? Што гэта. Сон! Гдзе я?..

Галава круціцца, цяжка ў грудзях, няма чым дыхаць.

Што гэта? Страх апанававу мяне. Вось чую, як-бы хто за сьпіной маеі сьмяецца.

Ха, ха, ха, ха, ня ўжо не пазнаеш? Гэта ж труна, і ты ў ёй ха, ха, ха... Труна, труна, і я ў ёй! шэпчуць мае губы.

Божа правы! няўжо гэта праўда? Дык я ўжо нябошчык?

Холад прайшоў па ўсіх жылах.

Не, не, ня можа быць! Гэта я саўсім яшчэ ня прайшоў да сябе мігаюнь думкі адна за адной.

Але што так крывавам сьветам грызе вочы? а вась яна! Гэта ляпка, з якой чорнымі клубамі вылетае копаць.

Цяпер я добра разгледзеў. Збоку мяне ляжыць рад людзей і напроць так сама. Яны захаваўся пад сваё вограткі і толькі ногі тырчаць чырвоныя, чырвоныя.

Дык вась ано, гдзе я!

Каб хутчэй бы гэта ночка прайшла.

Ціха капае вада, вада гудзіць.

Ха, ха, ха... у вушох гдзе аддаецца.

Гэта — труна, і ты ў ёй.

Я разглядаю і далей і горка мне робіцца за людзей.

Божа, паміж мне сьмерць і пачынаю маліцца.

Другая падымай.

Як гром раздаецца аднекуль. Зьвякнулі кніданы.

Уваскрэслі нябошчыкі.

Малітва мая кудысь ад мяне уляцела.

Ня мог я маліцца далей!

Бо прачынуўся дзівал і над намай трунай панававу.

Дзіргач.

Беларускае жыцьце.

ВЫБАРНЫ КАМІТЭТ.

Пры Цэнтральным Камітэце Краёвай Сувязі, пад кіраўніцтвам беларускага дзеяча п. Курьловіча арганізаваны Цэнтральны Выбарны Камітэт (Вільня Афірная 4—2) і ўжо адкрыты акруговыя Выбарныя Камітэты ў Ашмяне і Кемаях.

ШКОЛЬНАЯ СПРАВА.

Калі будзе арганізаваны педагогічны пэрсанал — у Радашкавічах будзе адчынена беларуская ўрадовая гімназія.

За апошні месяц Асьветным аддзелам пры Цэнтральным Камітэце Краёвай Сувязі адчынена 50 прыватных

беларускіх школ у Стаўпецкім, Слонімскай, Вілейскім, Лідзкім і Валожынскім павэтах.

Асьветным Аддзелам пры Цэнтральным Камітэце Краёвай Сувязі выслана на правінцыйныя школыны інструктары ў справе адкрыцьця беларускіх урадовых школ згодна жаданьня жыхароў на мясцох.

Маленькі фэльетон.

Біскупя 12.

Колькі тыдняў таму назад зайшоў я ў былы Беларускі Клюб, гдзе зара месціцца музыкальна-драматычны гурток.

Гэта было ў вечары. Гулялі сьняжак, і не памятаю добра, што гралі. Пасьля пачаліся скокі.

Божухна мой! „Што рабілася“. Дэмакратыя добрая рэч, але ўсё ў меру. Адзін жаўнер тут жа скакаў з пакаёўкай ад буфэту, якая, наваг, не паклапацілася зьняць фартух.

У салі курці, ня глядзячы на тое, што ўсюды былі надпісы, просячы гэтаго не рабіць, на трох мовах — беларускай, польскай і літоўскай.

Адзін ажно скакаў з папяросай у аубах. Пекны быў відак.

Я зьзягнуў увагу на гэта аднаму з сяброў гуртка.

Ні якіх дзяжурных старшын ня было, і ён нічога зрабіць ня мог.

Прайшло колькі дзён і вось пасьля з’езду дэлегатаў Заходняй Беларусі, я ў дзень ўздумаў пайсьці ў так званы Беларускі Клюб паабдаць.

Каля самай дзьверы мяне спаткаў пан В., запытаўся, да каго я іду. Даведаўшыся, што іду да буфэту, пан В. мне адказаў:

„Калі ласка звярнецеся ўнярод да дзяжурнага старшыні, зара ўжо ня можна абы каму ўходзіць“.

Разумеюцца да дзяжурнага старшыні я не пайшоў, а пайшоў да рэстарану і там зьёў абед.

Дзіўна мне які можа быць дзяжурны старшыня, калі клубу няма, а ёсьці гурток.

Пэўна яны тагды былі не патрэбны.

У цікавы спосаб пан В. і К-о пачаў змагацца са сваімі палітычнымі ворагамі. Па другой прычыны рабіць перашкоды для ўвахода ў „клуб“ нам партызанам, прывіваўшым кроў за Бацькаўшчыну, я ня ведаю.

Бываюць-жа там і зара шмат саўсім ня беларусаў — з якіх я колькіх ведаю і па прызівіччу. Тым болей, здаецца, меў-бы права быць там без перашкоды беларускі партызан. Але пан В. думае іначэй.

Няхай-жа думае.

Ня вельмі аб тым шкадуемо!

Можа другі раз папросіць, але будзе позна.

Відаць нам з вамі, не падарозе я толькі ў палітычным жыцьці, але і ў звычайным. Бывайце!

Палашук.

Стэнаграма З’езду Заходняй Беларусі.

Абрамовіч (прадстаўнік ад студэнтаў): Сяляне! Я хачу сказаць пару слоў ад імя беларускіх студэнтаў — Ваших сыноў, каторыя з вялікім тудом папалі ў высае вучэбнае завяждзеньне. Мы тутка сабраліся сягоньня і мзем магчымасьць свабодна гаварыць аб сваіх справах і адносінах да польскага народу. Вялікая частка нашай Беларусі знаходзіцца яшчэ пад маскоўскай нагайкай і мы павінны памятаць аб сваім становішчы. Між вамі няма многіх лепшых сыноў, каторыя мелі бы права тут ездзіць і падаць свой голас аб тэй справе, аб якой тутка гаворыцца. Я хачу сказаць, што мы ня йдзем тым шляхам, на якім навіны ісьці, я хачу напамніць, што вы пачынаеце ісьці крывой дарогай.

Старшыня: (звоніць і просіць студэнта ня вучыць з’езд) Прашу Вас прымаць той тэмы, дзеля якой ўзялі слова.

Студэнт прабуе гаварыць далей, але дзеля таго, што яго прамова была не на тэму прывітаньняў — старшыня, перасянярошы яго колькі разоў — назбавіў слова.

Вайткевіч: Ад імя беларускіх артыстаў вітаю вас. Мы артысты дапаможам вам у вашай вялікай справе над абудовай роднай Бацькаўшчыны — Беларусі. Няхай сьцена і мастацтва прыгожымі краскамі ўбярэ наш агульны шлях! Хай жыць Беларусі! Хай жыць лепшыя сыны!

Рудзь прадстаўнік ад вучыцеляў: Вітаю З’езд і выказваю пажаданьні вучыцельства, каб праца З’езду адабыла як найбагацейшыя рэзультаты, як у справе школьнай так і наагул за ўсёй Беларускай справе.

Нялёпка прадстаўнік беларускай прэсы: Ад імя супрацоўнікаў беларускай прэсы даручыўшы мне вітаю з’езд і выказваю пажаданьні, каб ўсе тыя паставы, якія вы, сыны беларускага народу, кіруючыся, безумоўна, нчыраю любоўю да Бацькаўшчыны, тутка вынесце — каб ўсе гэтыя паставы, як найхутчэй увыйшлі ў жыцьце.

Фэдараў (ад Горадзенскай моладзі) Грамадзяне, ад імя тых беларусаў, якія год таму назад былі ўгнечены ярмом маскоўскіх камуністаў, каторыя залілі нас крывёю, тэрорызавалі нашыя сямействы, нашу моладзь, нашы школы. Вітаю з’езд і выказваю жаданьне, каб з’езд стаў на грунты супольнай працы з вызваліўшым нас польскім народам.

Калечыч (ад безпартыйнай канфэрэнцыі): Паны дэлегаты! Я хачу давесці да Вашага ведама ў якім палажэньні знаходзіцца нашы лепшыя сыны ў Савецкай Беларусі, каторыя так многа зрабілі для нашай Бацькаўшчыны. Адных за тое, што служылі ў польскай арміі выслалі ў далёкую ўсходнюю пустыню на катаргу, другія томяцца ў чрэзвычайных і паміраюць з голаду. Тутка ёсьці дэлегат, маці каторага тыдзень таму назад памерла з голаду, бацька высланы ў Архангельскую губэрню, з яго хатні зрабілі турму. Цяпер гэтых няшчасных каторыя зрабілі ўсё, што маглі для Польшчы і для нас — заядае кароста, у іх няма кашуль, яны ня маюць мыла. Яны просяць помачы. Я веру, што ёсьці яшчэ людзі, якія з польскім народам выратуюць нашых братаў. Я прашу аб мажливай дапамозе гэтым нашым братам і сыном.

Казлоўскі (ад беларусаў у польскай арміі): Сяляне! Вітаю Вас ад імя тых шчырых сыноў Беларусі, каторыя пасьвяцілі ўсё свае жыцьцё войску і ўсімі сіламі дабіваліся волі Беларусі. Каб здабыць гэтую волю Беларусі трэба быць спэцыялістам вайсковым! Гэтыя людзі пайшлі ў армію, якая стаіць цяпер высака, нараўне з арміяй францускай; яны пайшлі ў польскую армію, каб навучыцца быць добрымі ваякамі беларускімі, яны пайшлі туды ня толькі дзеля таго, каб вучыцца фізычна, але і маральна і мы давалі, што беларусы таксама ўмеюць паміраць за свабодную Беларусь, як і польскі жаўнер за сваю Бацькаўшчыну.

Старшыня: Дазвольце мне ад імя З’езду прывітаць лепшую нашу вайсковую моладзь, заданьнем якой зьяўляецца стварэньне светлага будучага Беларусі.

(Далей будзе).

Абвесткі.

Даю лекцыі

нямецкае мовы і прыродазнаўства.
Адрэс: у рэдакцыі.

Ня слухайце ворагаў беларускага народу-агітатараў проці выбараў.

Рэдактар і Выдавец Вацлаў Адамовіч.

Друкарня „ДРУК“, Субач, 2.

